

Sp — portret

Alexandru și Ducu

foto: ProFoto

Adebutat ca un artist matur: în spectacolul său de început, avea idei limpezi, comunicate sensibil, prin mijloace teatrale neostenative, dar eficiente. La maturitate, artistul, trecut printr-un proces de cunoaștere în care s-a întovărășit cu Shakespeare, Cehov, Büchner, Camil Petrescu, precum și cu alții, în viață, esențial fiind, cred, parcursul comun cu scenografa Maria Miu, a izbutit să-și păstreze intactă candoarea. **Illuzia comică**, un 8 1/2 personal, cum îl numea într-o confesiune smulsă la aniversarea celor 40 de ani, este o jucărie și în același timp un simbol al lumii, unde aparențele ascund alte aparențe, mascând un adevăr, în fond, etern insesizabil.

Încăpățânarea cu care caută acest adevăr și transformarea înfrângerii, prin efecte ludice, în tristețea asumată a inteligenței și bucuria mereu proaspătă a simțurilor este marca unui talent pe cât de cert, pe atât de dănic în surprize. I se spune Ducu, fără ca acest nume să pară un ridicol răsfăț, dar își merită și numele de Alexandru – bărbat apărător al oamenilor.

Magdalena Boiangiu